

La política dels canvis

GEMMA CALVET | Actualitzada el 08/02/2011 00:00

La primavera promet canvis. Si més no, en època de crisi, l'ombra de la incertesa i de la consciència de fracàs o d'errors només es pot combatre amb nous propòsits, persones que apareixen, girs inesperats i decisions importants. Sense renovació no avança res. La lírica en la política té moltes manifestacions diverses. A Egipte i a Tunísia, les revoltes han agafat a tothom despistat. El fora de joc nord-americà i europeu ha estat estrepitos, i haurà de ser estudiat a les escoles de política i de diplomàcia. Ni el mateix Huntington va preveure que l'antifeixisme i les xarxes permetessin l'alliberament dels pobles, sense estructures terroristes ni intervencionisme extern. Senzillament per conviccions democràtiques.

Aquesta força de canvi de baix a dalt, i sense violència, de ben segur que tindrà repercussions. De moment, el cop més important ha estat per Al-Qaida, que queda sense causa per abanderar, ni lògica per vendre. Les revolucions a partir d'ara ja són una altra cosa, incloent-hi per al món islàmic. L'Europa amiga dels dictadors i dels interessos comercials sense preu polític també ha quedat en evidència. Els valors en la política i en la democràcia porten el sistema a nous reptes des de l'exigència de la ciutadania. Hi ha qui encara es resisteix a identificar la grandesa d'aquests canvis, però el concepte d'aldea global va endavant.

Més a prop, l'escenari de les properes eleccions municipals es construeix també amb elements simbòlics. A Barcelona, les primàries al PSC introdueixen un factor revulsiu a l'interior d'un partit castigat per la pèrdua de vots i per la manca d'un propòsit de país. El PSC hostatge del PSOE sembla que té greus problemes d'identitat política i de projecte col·lectiu. La renovació pot ser una sortida, però aquestes primàries per a la candidatura a les eleccions haurien de significar un impuls de debat intern i de projectes. Si Tura obté la candidatura, es capgirarà el llenguatge i les eleccions tindran una altra correlació de forces, ja que no existirà el càstig a Hereu com a element. Si Hereu guanya això pot ser un nou actiu que el situï de manera favorable en la percepció social i amb la legitimitat de la victòria.

ERC ha aconseguit generar sinergies i obrir-se a noves coalicions. Portabella va ser visionari en oposar-se a mantenir-se en el govern de la ciutat després dels resultats electorals, i ara és capaç de superar les tensions històriques i aglutinar suports malgrat els partidismes. L'aposta per la unitat, en temps de fraccionament, és interessant i innovadora. Els resultats poden permetre pactes nous de govern municipal. D'altra banda, el marc de la campanya de *Barcelona decideix* fa que l'escenari de la consulta del 10 d'abril entri en joc electoral i la mobilització del voluntariat que ha començat, omple de feina democràtica els carrers de la ciutat. L'ambient és de democràcia viva.

Especial motiu de celebració hi ha al País Basc, on l'aposta determinant de l'esquerra abertzale genera un nou cicle en la política de l'Estat espanyol. Els estatuts del nou partit que avui s'han presentat declaren: "Rebutja i s'oposa a l'ús de la violència o a l'amenaça de la seva utilització, incloent-hi la d'ETA, per aconseguir els objectius polítics". Es reivindica el projecte independentista i socialista amb el rebuig total de la violència, l'acatament ple de la llei de partits i en la plena autonomia de la força política. És molt més rellevant aquest pronunciament que el darrer comunicat d'ETA. En la referència a l'adhesió als principis Mitchell, es fa un reconeixement explícit de totes les víctimes i del seu dret a la reparació. Aquest esment és valuós i necessari. Mirant enrere en la història recent, introdueix un element indispensable de complement al rebuig de la violència: la consciència del dolor que s'ha causat.

Certament són temps d'optimisme per a la normalització política del País Basc, i no hi ha marge jurídic per a la no legalització de la nova força independentista d'esquerres. Mai s'havia arribat tan lluny en democràcia després de la Transició. L'informe jurídic elaborat per l'advocat Iñigo Iruin estableix clarament que els nous estatuts s'han elaborat amb respecte escrupolós a la llei de partits i a la jurisprudència dels tribunals en la seva aplicació, incloent-hi la reforma de la llei electoral recentment aprovada.

Davant l'evidència de la sòlida via política encetada, si l'administració rebutja legalitzar-la, té risc de ser sospitosa de prevaricació, ja que els tribunals han donat per endavant credibilitat política a la via d'Anoeta des de l'absolució d'Otegui. Veurem si el govern socialista escolta les necessitats d'avançar en democràcia. Serà important que des dels partits catalans es doni suport i es prengui partit a favor de la legalització. I el PNB haurà de ser contundent en la seva defensa.

Tots els articles de:
Gemma Calvet

Follow @gcalvetbarot

Finalment, ara es el moment que el PP, si persisteix, resti en soledat política, en l'oposició als canvis democràtics que donin el dret a totes les idees, incloent-hi l'opció de la independència, a poder ser possibles.

MÉS CONTINGUTS OPINIÓ

Les profecies de Rajoy

Mireia Manzano: "Em fa por l'engany. Que juguin amb els nostres sentiments i ens manipulin"

Calldetenes, manifestos i samaritans